Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 925 Logan ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halft år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	2.50
Halft år till Sverige	1.50

Vid prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa ordrar, om ej behörigen registrerade, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvittera enbart å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger $1.50
Dödsannonser med svari ram och kors $1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc. 50c per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för annonser bör all tid insändas i förskott.

Torsdagen den 21 april 1921.

REFORMATIONENS 400-ÅRSMINNE.

SAMVETSFRIHETEN gen emot det katolska påveoket kan i dagarna fira sitt 400-årsjubileum, vilket bör vara av stort intresse för alla protestantiska kyrkor. Den 18 april var det nämligen 400 år sedan Martin Luther inför den lysande församlingen i Worms nekade att taga tillbaka sin förkunnelse samt avslutade sitt svarstal med de maniga orden: "Här (lika med på denna ståndpunkt) står jag och kan icke annat. Gud hjälpe mig. Amen."

Som bekant föddes Martin Luther den 10 nov. 1483. Efter fullbordade universitetsstudier blev han munk och sökte på munkarnas vis vinna saliglhet. Men hans sökande ande blev ej tillfredsställd. I timmar av grubbel och tvivel och sanningssökande kom han till klarhet och den 31 oktober 1517 uppslog han sina bekanta 95 teser på slottskyrkodörren i Wittenberg. Detta var hans första stöt mot de katolskas bålverk. Efter fortsatta studier och själsstrider utgav han 1520 tre epokgörande böcker av vilka den sista var "Om kyrkans babyloniska fängenskap". För denna hans djärvhet slungade påven emot honom sin bannbulla. Men Luther var ännu djärvare än påven. Den 10 dec. 1520 uppbrände han offentligen denna bannbulla och därmed var det sista bandet sönderslitet, som ännu förenade Luther med Rom.

De katolska rasade och Luther kallades att i Worms stända till ansvar för sin reformistiska verksamhet alltsedan 1517. I Worms samlades kejsaren, furstar och den katolska kyrkans dignitärer. Luther uppmanades där att falla till föga samt erkänna den katolska kyrkans överhöghet samt taga tillbaka, vad han skrivit och förkunnat. Han bad om en dags betänketid och den 18 april 1517 avgav han här ovan angivna svar. Sagda dag har sedan betraktats som reformationens födelsedag eller den religiösa samvetsfrihetens dag. Sagda dag kan sägas avsluta den mörka medeltiden och utgör början av den nyare tiden.

Här är ej utrymme att ingå på någon kronologisk skildring av denna frihetssträvande reformationshistoria, som vidgade sig allt mera. Vi vilja blott påpeka att denna rörelse fick sin slutliga utvidgning 1529, då de kejserliga och katolska på en riksdag i Speier beslöto att det ej vidare skulle vara tillåtet att övergå till den lutherska läran. Men detta beslut verkade raka motsatsen, ty då inlade de evangeliska en protest däremot och därav fingo de namnet protestanter, vilket namn de alltsedan burit och vilket namn omfattade alla samfund, som skiljde sig från den romerska kyrkan och som hade sitt ursprung i reformationen.

Martin Luther avled den 18 febr. 1546, men först cirka 100 år senare eller genom den Westfaliska freden 1648 bekräftades reformationen av statsmakterna i sin fulla rätt och därmed proklamerades samvetsfriheten såsom vars och ens oförytterliga rätt.

Detta minne har nu firats hela världen kring i alla protestantiska länder. Luthers reformation var en seger för samvetsfriheten och den fria tanken och den var ett stort steg framåt både i religiöst och kulturellt hänseende. Visserligen har den protestantiska kyrkan mängenstädes och mången gång kommit på avvägar samt själv blivit bunden i dogmernas själlösa nät. Visserligen måste Luther på gamla dagar något avpruta på dess frihetsideal av praktiska skäl att få sin rörelse världsligt säkerställd — men likväl var det en härlig seger, om vanns över det andliga slaveriet. Det var en seger, som förde mänskligheten framåt och uppåt. Bedömd från den tidens synvinkel var Luther en framstegsman och en själarnas befriare, som om han levde i dessa dagar säkerligen skulle företaga en annan reformation. Om den unge Luthers anda ännu levde i våra dagar, skulle vi åter bliva varse en välbehövlig omvälvning i andens rike.

Vare sig vi äro protestanter eller namn-protestanter, vare sig vi äro religiöst indifferenta eller fritänkare unna vi dock alla enas om en sak — att Luther var en religiöst och kulturellt upplyst man ,som slog ett stort och berömvärt slag, för vad han ansåg vara sanning och rätt. Hans eviga berömmelse är, att han stängde medeltidens mörka port och öppnade dörren till en ny och ljusare tid samt till en sannare kristendom.

ETT PROGRESSIVT PROGRAM.

NU SENAST hava de organiserade farmarna i Ontario antagit ett politiskt arbetsprogram eller "platform", som det här kallas. Sagda program håller sig efter progressiva linjer och alldenstund det utan tvivel är av intresse för farmare i alla provinser meddela vi det härnedan i översättning:

Alldenstund landsortens befolkning i Ontario under många år minskats — den är nu 139,000 mindre än 1881 — och detta i trots av befolkningens naturliga ökning, immigration och utvidgning av nybyggarrörelsen;

och alldenstund livet på landet har befunnits svårt och krävande samt farmproduktionen förhindrats;

och alldenstund de nuvarande förhållandena i lantdistrikten med rätta kunna tillskrivas det olika vederlaget för farm- och stadsindustri, beroende på att de priviligerade stadsintressena dominera i parlament och legislatur;

och alldenstund den provinsiella publika skulden ökats i oroväckande grad (nu överstigande $100,000,000) och provinsens årliga utgifter under de sista 15 åren nästan femdubblats;

och alldenstund bägge de gamla partierna äro ansvariga för detta saker nas tillstånd —

Därför anse vi — The United Farmers of Ontario — det vara vår plikt mot oss själva och mot provinsen att söka oavhängig representation i legislaturen med följande mål i sikte:

1. Att avlägsna alla utgifter, som ej äro absolut nödvändiga.

2. Att upphäva parti-patronat systemet.

3. Att begränsa regeringens verksamhet beträffande kommersiell kooperativ strävan till noggrann bokföring samt till allmän upplysning längs ko-operativa linjer.

4. Att skaffa alla barn lika bildningsmöjligheter genom en vittomfattande utvidgning och förbättring av bildningsmöjligheterna i landsdistrikten.

5. Att ersätta den dyrbara provinsiella landsvägspolitiken med en politik av organiserat fortsatt underhåll av vägarna samt byggande goda vägar för alla hellre än mönstervägar för några få; kostnaden av vägunderhåll och konstruktion skall lika fördelas mellan land och stad.

6. Att befordra ett skogsvårdssystem, som kvarhåller och ökar den publika inkomsten från denna källa; att skydda och bevara våra skogsresurser; att plantera ny skog på de skövlade platserna i gamla Ontario samt uppmuntra municipalsamhällen att deltaga i skogsodling.

7. Att uppmuntra och billiggöra hydro-elektrisk utveckling samt bibehålla effektiv kontroll över detsamma.

8. Att skapa och tillämpa sådan förbudslagstifning mot sprittrafiken, som folket må sanktionera i det kommande referendum och som ligger inom provinsens makt. Förbud är en integral del av farmarnas program och U. F. O. kommer att bruka sitt inflytande i den riktningen.

9. Att utsträcka och praktisera den direkta lagstiftningens politik genom initiativ och referendum.

10 Att tillämpa principen om proportionell representation i våra valmetoder.

Som synes innehåller detta program intet, som ej alla framåtsträvande och progressiva farmare ej kan gilla. Möjligen saknas en och annan punkt, men detta kan ju bliva tillagt med tiden.

ETT VILT FÖRSLAG.

MÅNGA ÄRO kallade, men få utvalda att lösa ländernas ekonomiska frågor. Nu senast har kongressman Clarence McCregor inlämnat till Förenta Staternas statssekreterare Hughes ett förslag om, hur Storbritannien skall kunna betala sin skuld till hans land. Den gode kongressmannen ansei tydligen att han kom mit på en synnerligen ljus och klyftig idé. Men sagda idé är gammal som gatan och kan närmast betecknas som att sälja sin förstfödslorätt för en grynvälling. Den har i århundraden brukats av stormakterna gentemot i ekonomiskt trångmål stadda länder och alltid har gäldenären blivit den förlorande parten. Den enda skillnaden nu är, att det denna gång är en stormakt, som vill bruka den mot en annan stormakt, som för tillfället har litet ont om kontanter.

Förslaget i all sin snillrikhet är följande: Storbritannien skall till Förenta Staterna avstå den södra delen av västra Ontarios halvö, som han beskriver som "den del av Canada, vilken ligger söder om en linje sträckande sig västerut från den västra delen av Lake Ontario till Lake Huron och St. Clair flodens förenings punkt." Han påpekar, att denna lilla remsa har ett värde vida över det ordinära värdet av en sådan areal. Om detta överlämnades av Storbritannien, skulle det, säger han, "giva Förenta Staterna kontroll av Niagara-flodens vatten samt tillåta en obehindrad utveckling av dess elektriska kraft. Det ville också ge Förenta Staterna äganderätt till Welland kanalen och på så sätt hjälpa kommersen på the Great Lakes samt skapa en mera direkt järnvägs-route från New York till Chicago."

Kongressman McCregor visar sig vara fullkomligt okunnig om canadensarnas status i det brittiska kejsardömet samt ignorerar fullkomligt deras känslor. Beträffande detta om rådes invånare har han den oblyghet att säga, att "de fördelar, som genom detta arrangemang skulle flöda till dem, skulle vara av oskattbart värde". Tydligen menar han, att de skulle få alla fördelar, som tillkommer en Förenta Staternas medborgare. Men han glömmer, att de för närvarande ha alla fördelar av att vara Canadas medborgare och att de äro tillfredsställa därmed i trots av de brister som vidlåda det samma. Han glömmer också att den internationella rätten kräver, att ej ens det mäktiga Storbritannien kan schackra bort något landområde utan att först höra sagda landområdes inbyggare. Men vad glömmer ej en framfusig, uppblåst yankee, då han önskar skära breda remmar ur andras hud?

Postförbindelse per aeroplan kommer omkring den 1 maj att upprättas mellan Peking och Shanghai.

Snö föll f. v. i distriktet kring Prince Albert, Sask. efter att man i början av veckan haft fint vårväder.

DODD'S KIDNEY PILLS
FOR ALL KIDNEY DISEASES
RHEUMATISM BRIGHT'S DISEASE BACKACHE DIABETES
NUMBER 4087 THE PROPRIETARY

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Safe and Sure
DR. MILES' NERVINE

Dr. Miles Nervine är säker, enär den är beredd av en specialist i behandlandet av sjukdomar i hjärn- och nervsystemet — samt enär den ej innehåller alkohol, opiater eller andra vaneformande droger.
Om ni lider av nervösa åkommor av något slag, låt ej en dag gå utan att få en flaska av Dr. Miles Nervine. Den lindring det ger er är säker och bestämd som hundratals folk intygat.

Go to your Druggist and get a bottle of Dr. Miles Nervine today.

FRITT TILL LIDANDE AV HÄMMOROJDER.

Låt ej skära Er — intill dess Ni har försökt denna nya hemkur, som vem som hälst kan begagna sig av utan besvär eller tidsförlust. Helt enkelt tugga en behagligt smakande tablet nu och då samt befria Er från hämmorojder.

Låt mig bevisa detta fritt.

Min invärtes metod för behandling och varaktig lindring av hämmorojder är korrekt. Tusental efter tusental tacksamma brev intyga detta, och jag önskar att Ni skall försöka denna metod på min bekostnad.

Det kvittar lika, om Ert fall är av lång varaktighet eller nyligen utvecklats, vare sig det är kroniskt eller akut, vare sig det är tillfälligt eller permanent, så bör Ni sända efter denna fria behandling.

Betyder intet var Ni bor, ej heller vad Er ålder är eller Er sysselsättning, om Ni besväras av hämmorojder, skall min metod bringa Er hjälp skyndsamt.

Jag önskar speciellt sända den till de där synbarligen hopplösa fallen, i vilka alla former av salver, smörjelser och andra lokala applikationer ha slagit fel.

Jag önskar Ni må fatta, att min behandlingsmetod för hämmorojder är den mest pålitliga behandlingen.

Detta liberala erbjudande av fri behandling är alltför betydelsefullt för Er att förbise en enda dag. Skriv nu. Sänd inga pengar. Helt enkelt postsänd kupongen, men gör det nu. I DAG.

FRITT HÄMMOROJDMEDEL.

E. R. Page,
394 A Page bldg., Marshall, Mich.
Var god sänd fritt försök av Er metod till
.....
.....
.....

FORUM-SPALTEN.

För Svenska Canada-Tidningen av Nils F:son Brown.

EFTER veckor av sensationer, besvikelser och osäkerhet kännes det som en lättnad, att varje dag göra den erfarenheten, att gamla vänner icke glömt en. Över förväntan komma nya prenumerationer in på S. C. T. såsom svar på det mycket omstridda cirkulär, jag utsände angående Forum-spalten. Alla dessa nya prenumeranter äro gamla Forumvänner. Personligen har jag mottagit en hel del vänliga brev från vänner utöver landet, som uttalat sitt gillande om detta företag. Jag har ej haft tid att personligen besvara alla dessa brev och ber därför att här få tacka en och var. Vad som kanske gripit djupast är, att en del av de personer, som sänt pängar genom Brown & Lundberg Co. och vilka ännu ej fått sina pängar tillbaka, skänkt medel till den pågående insamlingen. En av dessa våra kreditorer har till och med först skänkt till insamlingen och sedan erbjudit sig att giva den summa, vi äro honom skyldiga, till undertecknad personligen. Man känner sig sannerligen enkel och ovärdig inför all sådan vänlighet. Några av våra kreditorer ha uttryckt sin förbittring över att deras förtroende på detta sätt svikits. Och jag klandrar dem sannerligen ej härför. De ha all anledning att vara förbittrade. Det enda jag emellertid kan göra är att bedja dem om överseende.

• • •

DEN, som i likhet med den, som skriver dessa rader, blivit uppfostrad i ett svenskt bourgeoisihem, påminner sig säkerligen, vilken framskjuten plats det franska språket intog i svensk medelklass liv. Våra mödrar kunde förtälja oss, hurusom franskan i deras barn- och ungdom var skolans A och O, begynnelse och ände. Om den unga flickan kunde sin franska något så när, ansågs hon vara en bildad världsdam, även om hon annars var ganska renons på kunskaper. Från de mera burgna hemmen sände man sina döttrar till pensionat i Frankrike och Schweiz för att göra dem fullkomliga i den vackra franskan. För våra systrar var franskan också av stor vikt, och även vi själva fingo ganska tidigt börja studiet av detta språk. Fransk litteratur stod högt i kurs och fransk kultur sökte man med mer eller mindre framgång imitera — det blev oftast endast en ytlig polityr. De franska sympatierna ha alltid varit starka i vårt gamla fädernesland.

Hur är det idag med dessa sympatier? Säkerligen ha dessa under den senaste tiden betydligt avsvalnat. Och icke kan man förtänka varken svenskar eller andra, om deras sympatier för Frankrike skulle vändas i antipati, då man betänker den franska statens och det franska folkets uppträdande dessa dagar. Frankrike av idag företer ett märkvärdigt exempel på social psykologi. Man ser hurusom ett lands psyke förändras och hurusom ett folks sinne korrumperas under trycket av ett relativt kort militärt välde. För ens ögon uppryllas det föga uppbyggliga skådespel av ett helt lands intellektuella, som bära fram bränsle för de nationella lidelserna. Dock det finnes naturligen undantag. Frankrikes kommunister ha tagit avstånd från den nationella betsen, och några av Frankrikes största kulturbärare ha avsagt sig ansvaret för Millerand-Briands oerhörda imperialistiska politik.

En ovanlig sympati omslöt Frankrike, då världskriget bröt ut. Det ena landet efter det andra kom till dess försvar mot Tyskland. Ryssland sände miljoner män mot tyskarna för att avleda trycket på de franska arméerna. Rysslands förluster under världskriget voro större än alla de allierades tillsammantagna. När Rysslands krafter voro uttömda, då höll Frankrike på att falla samman. Men i nödens stund trädde Förenta Staterna emellan, och på Wilsons befallning började från Amerika kampen för att "säkerställa världen för demokrati". Försäkringar gåvos av den amerikanske presidenten, att en fred med amerikansk hjälp betydde en fred utan seger.

När fredens dagsäntligen randades, såg det åtminstone för den ytlige betraktaren ett tag ut som om Amerikas krigsmål blivit verklighet. Kejsar- och kungatroner ramlade o er ända, och dess forne innehavare flydde hals över huvud från sina respektive länder. I Ryssland satt sovjetmakten redan ganska fast i sadeln. I Tyskland och andra länder grepo socialdemokraterna statsskeppets roder. I detta ögonblick togo emellertid de ledande statsmännen i Frankrike — en Clemenceau, Poincaré och Millerand — tillfället i akt och exploaterande världens franska sympatier vände de de europeiska folkens seger i nederlag. Under förevändning att säkerställa Europa mot ett nytt tyskt angrepp satte de i scen en imperialistisk politik, vars make världen knappast skådat, och det kan utan avprutning sägas, att Frankrike direkt och indirekt varit orsaken till all det elände, som rått i Europa alltsedan vapenstilleståndet.

Frankrike har emellertid slagit in på en helt ny imperialismens väg. Dess ledande män tillbakavisa anklagelsen för imperialism och peka på det faktum, att Frankrike icke underkuvar andra folk eller annekterar utländskt område.

Det ligger en hel del sanning i detta försvarspåstående. Frankrike har i stort sett frångått de gamla imperialistiska metoderna och tillgripit en ny imperialismens taktik. Den franska imperialismen är icke generalernas. Den är bankirernas. Frankrike har frångått gammal imperialistisk tradition, såsom den exempelvis utövats av England, Tyskland och Belgien, vars utmärkande drag var sändandet först av missionärer o. sedan av köpmän och soldater till länder, som skulle underläggas. Frankrikes söker "balkanisera" Europa och upplösa sådana makter som Ryssland, Tyskland och Österrike-Ungern i en massa mot varandra misstänksamma stater, som visserligen politiskt äro oberoende, men ekonomiskt stå under kontroll av franska bankirer. Detta har varit Frankrikes politik alltsedan den s. k. freden slöts i Versailles. Det är sålunda icke underligt, att Frankrike varit så snabbt att erkänna de små nationernas självbestämmelserätt. Dess politik har gått ut på att bli alla dessa småstaters kreditor och bli den enda allt behärskande stormakten på den europeiska kontinenten.

Frankrike har fullföljt denna säregna imperialistiska politik med ganska stor framgång. Om man bortser från Ryssland, så är Tyskland den enda stormakt, som förmått behålla sin homogenitet och som antar att bli en icke föraktlig konkurrent för Frankrike och dess kapitalister. Denna utslkt har tydligen helt förblindat de franska statsmännen, och de grepo med iver frågan om det tyska skadeståndet för att om möjligt genom dess genomdrivande enligt gammal biblisk tradition, öga för öga och tand för tand, krossa den makt, som de ansågo farligast för de franska expansionsintressena. Så kom det vanvettiga inkastandet av franska trupper i Tyskland. Men Tyskland vägrade att strida. Regering och folk sutto med armarna i kors. Landets kommunister besvärade sig ej med de franska trupperna, de riktade sina angrepp mot de inhemska. Den franska arméns position blev allt mer lojeväckande och quixotisk. Den hade ingen att slåss med.

Och för att söka rädda Frankrike från det löjets skimmer, som vilar över det, sändes den gamle statsmannen René Viviani till Förenta Staterna. Huru han kommer att lyckas i sin mission där, återstår att se. Om man får döma av Hardings öppningstal i kongresien så är det icke mycket att vänta från administrationens sida. Och de franska bankirernas utsände skall säkerligen snart förnimma, att amerikansk folkopinion vis a vis Frankrike icke är densamma nu som för två år sedan.

• • •

NÄR vi äro inne på europeisk storpolitik, kanske det är på sin plats att vända blickarna mot Frankrikes farlige konkurrent Tyskland. Det finnes mycket av intresse även där för närvarande, och det närvarande är så intimt förbundet med det föregående, att en tillbakablick icke skadar. Man får en sådan, om man läser en för några månader sedan skriven artikel i Yale Review av dr. Richard Greeling, författaren till "J'accuse", vilken artikel föll mig händerna först för en tid sedan. Trots det snabba händelseförloppet i dessa tider, är situationen i det stora helenahanda med den gången dr. Greeling nedskrev denna artikel.

Dr. Greeling har på ett ganska träffande sätt förmått skildra situationen i Tyskland, då han skriver: "Faran för Tysklands framtid kan man söka icke i partiet till vänster utan i det till höger. Bolsjevikfruktan, som militarister och reaktionärer under två år exploaterat, är farligare för Tysklands fredliga utveckling än bolsjevismen själv." Till dessa reaktionärer räknar tydligen författaren Tysklands socialdemokrater, kejsarsocialisterna, och artikeln är i mångt och mycket en vidräkning med dessa, och en ganska inträssant sådan.

Dr Greeling påpekar, att ursprunget till den s. k. tyska revolutionen icke var en protest från det tyska folket utan hade sin upprinnelse i det militära nederlaget. Majoritetssocialisterna visade ingen opposition mot kejsarregeringen och accepterade t. o. m platser i den nya kejserliga regeringen under prins Max av Baden i oktober 1918. Dagen före revolutionen mottog Ebert rikskanslärsämbetet av kejsarens hand. Majoritetssocialisterna kanske voro de sista, som tänpte tanken på kejsardömet. Den verkliga revolutionen började, då Münchens socialister avsatte kung Ludvig av Bajern och gjorde Bajern till en republik. Därpå följde slag i slag, kejsarens abdikation, acbetarrådens, soldaternas och flottisternas demonstrationer och spartacus-gruppens aktivitet. Jag citerar: "Icke förrän den krigströtta garnisonen i Berlin hade fraterniserat med den upproriska populacen och monarkiens fall var ett fait accompli, icke förrän då — på eftermiddagen den 9 november — vågade de ledande för den gamla socialdemokratien tecken till att falla in i den allmänna rörelsen, och i hast gjorde de en överenskommelse med de oavhängiga, proklamerade slutligen republiken, som kommit till stånd utan deras samverkan."

Sedan revolutionen sålunda var fullbordad, inkallade Ebert flere av de gamla byråkraterna och medlemmar av den kejsartrogna aristokratien i sitt kabinett. Denna "socialistiska" regerings första uppgift blev att utrota den del av befolkningen, som kanske var mest ansvarig för kejsarens fall och republikens upprättande Karl Liebknecht, Rosa Luxemberg, Kurt Eisner, Hugo Haase och många andra av det arbetande tyska folkets idoler blevo mördade med regeringens goda samtycke, och spartacusrörelsen krossades i blod med järnhård hand av den socialdemokratiska krigsministern Noske.

Efter dessa handlingar var Ebert-regeringen redo för "rekonstruktionen" och över allt i dess strävan märkas spåren av kejsardömets vänner. Dokument, som talade om krigets utbrott, förfalskades, förstördes och undanhölls. All kritik över den forna kejsarregeringen förbjöds eller kringskars så mycket som möjligt var. En bland de dirigerande krafterna i denna snygga trafik var "socialisten" Karl Kautsky. Den monarkistiska Kapprevolten i mars månad förra året undertrycktes ej av Noskes regeringstrupper utan av de radikala socialisterna, vilka förklarade generalsträjk över hela landet. De nyligen timade kommunistupproren möttes naturligen även av eld och svärd från regeringens sida. Medan Frankrike bereder sig att med vapnens makt tvinga Tysklands arbetare till ett livslångt, oerhört slaveri, giva de kejsarsocialistiska ledarna sitt mer eller mindre öppenbara samtycke till monarkiens återställande.

"Tyskland är sjukt", skriver dr. Greeling. Och vi kunna tillägga: Tyskland är dömt, om icke dess arbetare vakna upp till den sanningen: arbetarrörelsens historia har varit märkt av dess ledares korruption. Detta gäller ej blott Tyskland. Det gäller alla "civiliserade" länder.

Förenta Staternas 67:de kongress öppnades den 11 ds

Machinery Safe Movers & Riggers Union i Chicago accepterade f. v. en lönenedsättning av 12½ procent.

En "National Hospital Day" kommer den 12 maj att firas i Förenta Staterna. Florence Nightingale föddes den dagen för 101 år sedan.

EDER INKOMSTSKATT

KUNDER och vänner av denna bank påminnas att inlämna sina deklareringsblanketter för 1920 före den 30 april å detta kontor, som nämnes å blanketten — annars blir det böter av.
Formulär kunna erhållas å varje postkontor.

THE ROYAL BANK OF CANADA

Inbetalt kapital och reservfonder $40,000,000
Totaltillgångar $572,000,000

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Hvarje man borde sända efter ett exemplar a. den intressanta och informativa
Svenska Rådgifvaren

"Goda Råd"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som doktor Leigh skrifvit speciellt för svenskar i Amerika, lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för människan säregna sjukdomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar äfven om Lifvets Hemligheter och borde läsas af hvarje unge man. Om ni varit offer för oförstånd i era unga år, eller systemet blifvit försvagadt genom utsväfningar i senare år, bör al skrifva efter boken. Ni kan blifva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i försegladt omslag till alla, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Sänd Edra Gamla Tires
till
The Northern Vulcanizing Co.
Söderlund & Tegnander, Ägare.
Kelliher, Sask.
Allt arbete garanteras.
Retreading — Relining.
Special Retreading $11:00
Rebuild tires för gottköp $10 till $15
Sänd edra gamla ringar till oss och spara pängar.

EASTERN COAL COMPANY LTD.
Kättrådiga och pålitliga.

AMERICAN ANTHRACITE—Alla storlekar	$23.00 per ton
AMERICAN BITUMINOUS—Domestic och ångkol	$16.95 " "
DRUMHELLER LUMP—Domestic kol	$15.00 " "
CROWS NEST PASS—Ångkol	$14.25 " "
LETHBRIDGE och andra höggradiga västernkol	$15.00 " "

AIKINS & JARVIS — 258 OSBORNE ST.
KOLGÅRD — KOLGÅRD
St. J. 349 — F. R. 255
R. A. C. MANNING, Pres. & Gen. Mgr. — KONTOR— 203 Notre Dame (Curry Bldg.) A. 1167

WADENA LAND
TILL SALU.

Det bästa "mixed"-farming-distrikt i västra Canada
Vårt mejeri är ledande i provinsen
Exporteringsboskap sändas i vagnslaster.
Misavsatt är en okänd sak.
Stort skandinaviskt settlement av professionella farmare.
Här är rum för dig
LEONARD WREEDE, Box 51, Wadena, Sask., Canada

Målning och Dekorering.

Tapeter uppsatta pr. rulle eller rum. Målning av hus en specialitet. Stora lager på hand. Kostnadsförslag fritt.

Kontorstelefon: N 7053 — Nattelefon: A 9528

J. CONROY & CO.
375 McDermot Ave., Winnipeg.

M. KLECKNER & CO.

CIGARRER,
CIGARRETTER
OCH TOBAK.
BARBERSTUGA,
BILJARD-
RUM OCH BAD.

217 Logan W., Winnipeg.

Vardagsfunderingar.

Forts. fr. sid. 3

me att hända med de övriga avbetalningarna, när den första icke inbetalades, trots det att de allierade voro i besittning av stora tyska lanområden? Under tiden bedriver Frankrike ett återuppbyggningsarbete och för detta ändamål upplånas pängar i Förenta Staterna mot en så hög ränta som 9 procent. Det är föreskrivet att Tyskland betalar från 6 till 8 procent på försenade avbetalningssummor. Vad blir då merkostnadsvärdet på Frankrikes andel i krigsskadeersättningarna, änskönt om framtida avbetalningar voro försäkrade?

Huru skall Tyskland betala? Guld kan icke komma i fråga. Det finnes knappast nog med guld i världen för att betäcka ens dess årliga fixerade avbetalningar. Det har rensopats från sina forna guldförråd. Det är därför klart, att det endast kan betala med gods och varor. Men det är just detta som Frankrike och de andra nationerna icke önska. Fria tyska varor innebär för dem ett stillestånd i egen industri. Tyskland har till och med lovat att sända arbetare och materialer för att återuppbygga de ruinerade trakterna, men Frankrike säger ett bestämt nej, därför att då skulle Frankrikes arbetare få gå arbetslösa.

En "imposse" har således blivit uppnådd och till synes finns det ingen väg runt om densamma. Om Tyskland kan betala, så är det endast med gods. De allierade önska sig icke Tysklands varor. Möjligt är, att varje nation som deltog i kriget kommer att få bära icke blott sina egna krigsbördor utan också omkostnaderna för rekonstruktion. Häri synes den enda räddningen ligga. Varför icke glömma allt hat, alla hämndbegär och med en överenskommelse att krig aldrig mer skall få suga människorna inpå bara ryggen, begynna att gemensamt tillgodogöra de skador som de gemensamt förorsakade genom det sista blodbadet? Det är av ringa resultat att försöka att pressa guld från en nation sådan som Tyskland, ty där står icke guld att finna; enligt vad en mängd experter upplysa oss om.

Arbetarna vid Pennsylvania R. R. Co. avslog f. v. bolagets förslag om lönenedsättning.

Under ny ledning
ARLINGTON CAFE & HOTEL

Öppet dag och natt. Rum $1.00. Ren föda, god betjäning.

MANITOBA HOTELL
JAMES RASMUSSEN, ägare

Skandinaviskt hotell — Goda rum och god betjäning — God restaurant i förbindelse därmed.
Pris $1.00 och mer per natt.
Beläget ovanför City Hall på Main St.
517 Main St. hörnet av Market East, Winnipeg.

Cylinder Reboring, Oversized Pistons.

Med vårt maskineri kan vi ge traktor och gas-maskiner mer kraft och spara bränsle.

Spec. cut gears för traktors. Arbetet garanteras.

Sterling Engine Works Limited, Winnipeg traktor reparationsverkstad. Vid foten av Water Street, Winnipeg.

Gynna Svenska Canada-Tidningens annonsörer